

РЕШЕНИЕ

№ 11617

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **794** по описа за **2026** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. К. Й. срещу решение № 3958 от 31.10.2025г. по НАХД № 3872/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 13 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) сер. К № 10286356/10.10.2024г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи. С ЕФ на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.4 във вр. с ал. 1, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че

решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя. Видно от приложените в преписката снимки, те са направени на 10.10.2024г. Представен е протокол за използване на АТСС за тази дата. Снимките обаче не съдържат различимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер. Не са представени доказателства, годни да обосноват извод между установеното с АТСС нарушение и конкретен автомобил, съответно – съпричастността на касатора към нарушението. Наред с това, в една от снимките за ЕФ е отбелязана и дата 22.01.2025г. Предвид изложеното, липсват доказателства за извършването на нарушението, за което е издаден ЕФ.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за възстановяване на разноски. Установява се такива да са направени в производството пред СРС в размер на 600 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Сумата следва да бъде превалутизирана по правилата на чл.12-13 Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ). Съгласно чл.3-5 ЗВЕРБ, решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Съответно, сумата възлиза на 306,78 евро.

Направено е и искане за определяне на възнаграждение за представителство пред настоящата инстанция съобразно чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, в случая то е 400 лв., превалутирани: 204,52 евро. Сумите са дължими от Столичната дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, ХХ касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3958 от 31.10.2025г. по НАХД № 3872/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13 състав и вместо негопостановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш сер. К № 10286356/10.10.2024г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. К. Й., с ЕГН [ЕГН], сумата 306,78 евро (триста и шест евро и седемдесет и осем цента) – разноски по делото. ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Д. Д. Р. сумата 204,52 евро (двеста и четири евро и петдесет и два цента) – възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.